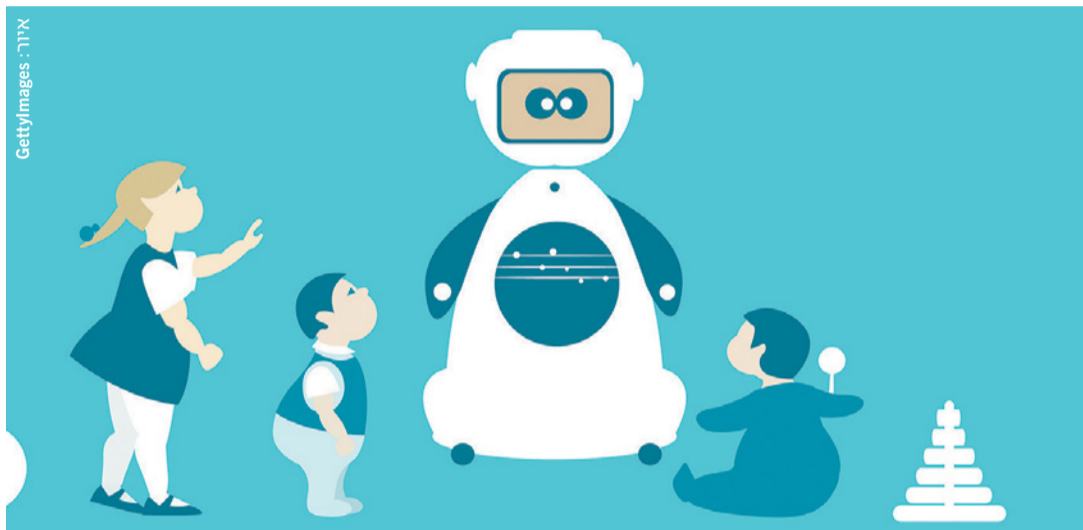

יאיר ניצני מרים גבה

יש עתיד

על פי התחזיות, אנחנו עומדים לחיות עד גיל 100, וילדינו עד גיל 150, שזה בערך 70 שנה יותר מדי

בוודאי שמעתם על אלכסה של אמזון, המזכירה האיטית שיודעת לנגן מוזיקה, להזמין פיצה ולקבוע פגישות. בעוד זמן לא רב יהיו לנו אלכסות כאלה גם בשירותים, והן יידעו לנתח את ה"תוצרת" שלנו, בשילוב עם שקילה כשאנחנו יושבים. הן ימליצו לנו לרדת מגלידות ולעבור לאוכל טבעוני, וגם ילשינו לאישה שאנחנו מחרישים בורקסים. המראה באמבטיה תדווח לרופא שיש לנו עיגולים שחורים מתחת לעיניים, והוא יצלצל להבהיר שצריך להפסיק עם המסיבות והבית רות אל תוך הלילה.

לא סתם אמזון קראו למערכת אלכסה. אתה רוצה שמי שמטפל לך בעניינים תהיה בחורה עם ראש על הכתפיים, אחראית ומסודרת. אבל כדאי שבכל בית יהיה גם איזה אלכס, רובוט חורגי וחסכן, שלפני שמזמינים חלב מהסופר, יגיד לאלכסה שהחלב מאתמול עדיין בסדר גמור ואין סיבה לקנות חדש, ולמה היא לא מזמינה גרעינים, למרות שהיא יודעת שיש היום כדורגל והחבר'ה באים.

בבתים נגרל חיות מחמד רובוטיות, שלא יעשו קקי אבל ינבחו בשמחה כשנגיע הביתה. במקביל, נוכל לתכנת את הכלבלב הדיגיטלי לנבוח על אורחים לא רצויים, כמו האמא של האישה. אם כבר יש איי-רובוט ואיי-כלב, אני ממליץ גם על איי-חתול, איי-עכבר ואיי-ג'וקים, שיצוותו לבתים קצת פחות נקיים.

צריך להביא בחשבון שגם ארגוני הפשע לא שוקטים על השמרים, והם בטח ימציאו רובוט גנב ורובוטים אלי-מים ממשפחת הפשע איי-פרון, שיבואו לגבות פרוטקשן פעם בחודש.

יכול להיות שבעתיד, גברים ונשים יתחתנו עם רובוטים. זה עשוי להישמע טכני ומנוכח, אבל כבר היום אני רואה זוגות יושבים במסעדה ובמקום להתמוזז מגלגלים בהונות על הסלולרי בשיטוט בפייסבוק, כך שאנחנו לא באמת רחוקים משם.

היתרון באישה או בבעל רובוטי הוא שבשעת הצורך (או המריבה התורנית), אפשר פשוט לכבות את הפרטנה ואם היא/הוא מתעקשים לדבר על "יחסינו לאן?" ולברר את מצב היחסים – אפשר פשוט להעביר אותם למצב טיסה. לרובוט אין הורים שחייבים לארח לארוחת שיש, אבל מצד שני גם אין תקווה שתגיע מהם ירושה משמעותית. מקסימום כמה ברגים ומטען.

יהיה מעניין. ●

yairn@israelhayom.co.il

הבית בגיל 21, או מתי שאנחנו נחליט שבשילם באמצעות אפליקציית unparent.

בעתיד, המחשבים ידברו דרך סנסורים עם כל מקרה, תנוה, מיקרו או בגה. הסנסור יתריע על מחסור במוצרים, ידאג לקניות, ירגיש לבד מתי צריך לחמם או להאיר את הדירה לפני שהגענו אליה, וירגיש מתי אתה במצב רוח רע וכדאי לשים לך "אגאדו" במערכת. הבעיה הקטנה היא שברגע שמכשירי החשמל ידברו ביניהם, הם עלולים גם לרכל עלינו מאחורי הגב, ובהמשך לתכנן יחד איך לחשמל אותנו ולהשתלט על הבית.

הסנסורים יידעו לזהות לא רק שינויי טמפרטורה או ריח, אלא גם גלי מוח, שזה אומר שהם יידעו מה אנחנו חושבים. פה יש בעיה לא קלה. מצד אחד, ניאלץ לוותר על הפרטיות. מצד שני, ניפטר מכל העמדות הפנים, השקרים ו"החולצה הזאת נראית עלייך נהדר". אמנות הצביעות והדיבור מאד חורגי הגב יחלפו מן העולם, ואם אתה לא טובל מישוה, הוא מייד יקבל על זה התראה לנייד שלו בדמות אימוג'י של קקי מהנייד שלך.

כפי שכבר רומזים לנו זה וזה, התחבורה תשתנה מן הקצה אל הקצה. ניסע ברכבים אוטונומיים בלי לנהוג ובלי להחזיק אוטו. כדי לנצל את הזמן בדרך לעבודה, נדאג שבמהלך הנסיעה נקיים פעילויות כמו ישיבות צוות, מניקור, טיפול פטיכולוגי וסקס (עדיף לא את כל הפעולות במקביל). לצערי, גם ניאלץ להיפרד מכל החלק הכיפי של קללות בכביש, כי קצת מכיף לצעוק: "מי נתן לך רישיון, יא מע" רכת הפעלה ובאלה".

את המרחק מלונדון לניו יורק נגמא כחצי שעה באמצעות טילים מאוישים ובלי ג'ט לג. נוכל לגור בתל אביב, לעבוד בניו יורק ולקפוץ לסוף שבוע בשנחא. מצד שני, לא יהיה לנו תירוץ למה לא הגענו לארוחת שיש אצל ההורים. וכי נראה עדיין נבלה שעתיים בכיור עם שאלות כמו "ארוחתם לבד או שאיזה רובוט ארו בשבילכם?" לאוהבי אוכל במטוסים, אני נאלץ לחוות שבטיסה קצרה כל כך לא יגישו לנו את האוכל הנהדר של המטוס במגש הקטן, אבל עדיין נחטוף בעיטות מזה שיושב מאחורינו בטיל.

השבוע הוזמנתי לבית של חברים כדי לשמוע הרצאה על העתיד. המרצה הסבירה, בעזרת גרפים, שקפים וסרטי וידאו, איך ייראו חיינו בעשורים המתקרבים, וזה היה מלהיב אך מעורר מחשבות.

על פי התחזיות, תוחלת החיים צפויה לעלות הרבה מעבר למקובל, וכמובן העולם יהיה הרבה יותר טכנולוגי. לכן מי מכם שהוא בן 50 פלוס-מינוס וכבר היום מתקשה בפעולות מורכבות כמו העלאת תמונה לאינסטגרם ועושה בפייסבוק שייר לפוסט שכתוב בו "לא לפתוח, זה וירוס" – כדאי שייקח את עצמו בידיים, לפני שהילדים יעשו לו unfriend.

על פי התחזיות, אנחנו עומדים לחיות עד גיל 100, וילדינו עד גיל 150, שזה בערך 70 שנה יותר מדי. כדאי שתמצאו תחביב, כי זה הולך להיות ארוך, ואת עוד הבעיה הקטנה. מי יפרנס אותנו? עד איזה גיל נצטרך לעבוד? ואיך זה יהיה למלצר ולזכור את "המיוחדים שלנו להערב" בגיל שבו אתה כבר לא זוכר את הכתובת שאתה גר בה? מצד שני, בחיים ארוכים כל כך בטח נמצא זמן לסדר את התמונות, לנקות את המזווה ולראות את הסדרות שלא הספקנו.

למרות מה שאומרים הרומנטיקנים (או הסנייליים) על כמה כיף היה פעם, האמת שפעם היה די מבאס. אנשים מתו צעירים ממחלות, חיו בכלוך ובעוני, המים היו מזוהמים, המזון היה יקר, וכך גם האנגריה, התחבורה והידע. האנושות פספסה המון גאונים, שפשוט לא נחשפו למידע. בעתיד, בגלל ההתקדמות האדירה בחקר הדנ"א, יהיה אפשר לתקן בעיות אצל עוברים כבר בבטן האם (או אולי האב, מי יודע), כמו שמתקנים מסמך וורד במחשב.

לפי ההיגיון הזה, הילדים יוולדו מושלמים וללא פגמים, שזו בהחלט בשורה נהדרת. בהמשך יהיה אפשר לתכנן ילד שייצא בדיוק לפי הזמנה – חכם, יפה, מוצלח, אמיץ, אמביציוזי, ועם גוני עיניים ושיער שבחרתם מתוך קטלוג של "טמבור קידו". בחנות הגנים תוכלו לבקש – שים לי קצת אייקו של אהוד ברק, גוף של בר רפאלי, נשמה של בעז שרעבי, אמביציה של נפתלי בנט, הומור של ערן זרחוביץ, ותוסיף עוד מחשבון הבנק של עומר אדם. נחמה, אבל בינינו, גם קצת

מבאס. הרי אף אחד לא יזמין לעצמו ילדים בטלנים, סטלי-נים, ברדקיסטים, כאלה שהמורה מעיפה מהשיעור, שמעשנים בקוסק ושמורחים משחת שיניים בטיול השנתי – בקיצור, אלה שמכניסים אווירה משוחררת וכיפית לכיתה. יהיה משעמם בלי המעצבנים והנורדיקים, שהרבה פעמים גדלים להיות האנשים היצירתיים ופורצי הדרך, בזמן שחבריהם ה"מוצלחים" הופכים לשכירים משעממים.

אם לכל הבנות יהיו תכונות של מלכת הכיתה – יפות, חכמות ומושלמות – הן ייראו לנו סתם ממוצעות. הרי אף אחד לא נראה מלך אם אי אפשר להשוות אותו לפשוטי העם. במקומות העבודה כולם יתקבלו בזכות הכישורים הנפלאים שלהם, ולא נוכל ללכלך על הדביל שסידרו לו להתקבל לעבודה רק כי אבא שלו חבר של המנכ"ל.

אבל אם זה מה שהעתיד טומן בחובו, עדיף לזרום וליישר איתו קו. נזמין ילדים שלא בוכים כלילה, עוזרים בשטיפת הכלים, מסדרים את החדר, לא מכירים את רצף המילים "אתה חרא של אבא", לא אוהבים מתנות יקרות ליום ההולדת, חושבים שהכי מגניב זה ללבוש את הבגדים המשומשים של האחים הגדולים שלהם, מסתפקים באיפון 2 ועוזבים את

מי יפרנס אותנו? עד איזה גיל נצטרך לעבוד? ואיך זה יהיה למלצר ולזכור את "המיוחדים שלנו להערב" בגיל שבו אתה כבר לא זוכר את הכתובת שאתה גר בה?